

अथा राजपुरुषादिकस्तत्पुरुषो नीलोत्पन्नादिकः कर्मधारयो
 दिगान्वादिरेव्ययोर्भावश्च । कश्चित् सर्वपदार्थधर्मि-
 न्मुक्तिहेतुत्वात् सर्वपदप्रधानः अथेतरेतरदन्तो हन्तृभावः
 वा । कश्चित् खण्डकाम्यपदार्थधर्मिकज्ञानजनकत्वादन्य-
 पदार्थप्रधानः अथा बहुव्रीहिः खण्डेववाद्यव्ययोर्भावश्च ।
 तदेवं पञ्च भेदानादायैव पञ्चविधत्वं प्राच्यैरुक्तमतो न
 विरोधः । नित्यानित्यभेदेन समासस्य द्वैविध्यमप्यस्ति
 बहुधा जयादित्येन विभक्तिमात्रप्रत्येयपञ्चिजान्तर्गतनामसु ।
 कार्यस्यावोचवोधाभ्यां नित्यानित्यौ समासकाविति ।
 ज्ञानान्तर्गतनामसु विभक्तिमात्रप्रत्येयस्य यस्तुभ्यार्थस्यावोचः
 च नित्यः समासः यथा कृष्णवर्णनिर्मलिकाचुरादिः कृष्णः
 वर्णो मलिकाया निः न चुर इत्यादितस्तत्त्वभ्यस्य वैजा-
 लात्मादिरेवमज्ञात । यस्तुभ्यश्च च बोधः सोऽनित्यो यथा
 राजपुरुषपूर्वकायादिः तस्तुभ्यार्थस्य राज्ञः पुरुषः पूर्व-
 कायस्येत्यादिवाक्यादपि प्रतीतेः । स्फुरदाणी चक्षुर्ज्ञेय
 इत्यादिकः कर्मधारयोऽप्यनित्य एव समासः स्फुरन्ती
 दाणीत्यादिविषयस्य बाणत्वादौ स्फुरदादिविधेयबोधो-
 जनकत्वेऽपि स्फुरदभिज्ञवाण्यादावेकत्वादिवोधकत्वमादा-
 त्वेय तदर्थप्रकाशकत्वात् स्फुरन्ती दाणीमित्यादिवाक्य-
 स्तैव तत्र विषयत्वसम्भावश्च । विषय एव समासस्यार्थस्य
 बोधकत्वं तन्त्रं न तु समासे विषयार्थस्य । विषयस्य-
 चादिहृदङ्गुत्रयोर्व्यञ्जकवैधुष्येण प्रायशः समासोध्य-
 त्वात् । अतएव दत्त समासे तयोर्व्यञ्जकमङ्गावस्ताप-
 नमोऽपि यथा ऊरुतोषिलगुर्जनं प्रवतिष्ठा पुरुष इ-
 त्यादौ स्तोत्रस्य स्तोत्रप्रवर्तित्वादेयवोक्तदमित्यञ्जकयोः
 प्रस्तात् तथा अक्षपरि १०८श्रुवा इत्यन्यमित्यादावेक-
 त्वादेः अक्षशकाकयारेकत्वं एवाव्ययोर्भावस्य युग्मद्वन्द्वो-
 दित्य एव युवाद्यादेयस्य संज्ञाज्ञानां यत्फल एव समा-
 हारद्वन्द्वस्य विधानात् । तदुक्तमभिमुक्तैः “सङ्घात्रा तु
 व्यञ्जकभावादव्यक्ता मातरादिवत् । यत् तत् व्यञ्जक-
 किञ्चित्तत्त्वं सङ्घात्रा प्रकाशने । यथावापरि इत्यन्यं पूर्व-
 कावोऽर्थेऽपि प्रतीतिः । पूर्वादेरर्थस्य च ऊर्वर्णेकत्वमन्त-
 र्भावोऽवयविना तत्पुरुषस्य व्युत्पन्नत्वात् वरविज्ञादौ
 कण्ठेकात्वादौ चाकुत् समासे चरः सङ्घात्रावगमेऽपि
 न अतिः तत्र व्यञ्जकस्यः इत्येऽपि सङ्घात्रा न व्युत्पन्ते
 इति समासमन्त्रादिनः पातञ्जलाः । अधिकं तत्र दृश्यम्
 समासस्य लि० सम्+धा+कृन्-कृत् । संयुक्ते २ अक्षत्वा-
 त्कृते १ अक्षनिविष्टे च ।

समासस्य पु० सम्+धा+कृन्-कृत् । संयुक्ते २ अक्षमभि-
 निवेगे च ।

समासवत् पु० समास+अक्षयर्थे मङ्गलं मङ्गलः । १ व्याक-
 रणोक्तसमासवृत्ते शब्दे २ अक्षेऽप्युक्ते लि० २ अक्षदृष्टे
 पु० शब्दस्य समासेन दृश्यं वति । ४ समासद्वन्द्वक्रियायां
 अक्षयः । [निकटस्थिते २ प्राप्ते लि० ।

समासादित लि० सम्+धा+कृत्+अक्ष-कृत् । १ सम्यगाकृते
 समासान्त पु० इतः । व्याकरणोक्तसमासस्य प्रोवाचयत्वं तत्र-
 त्वोत्तरवर्हितवधिसि अन्तित्यः “समासान्तवधिरन्तित्यः”
 वरिभा० ।

समासार्था स्त्री समासेन संयुक्तेष्वर्थोऽभिहितोयस्याः । १ अ-
 मत्यायाम् अमरः । इतः । २ समासवोध्यार्थे पु० ।

समाहार पु० सम्+धा+हृ-कृत् । १ समुच्चये अमरः २ अक्ष-
 ज्ञानावयवभेदे समुच्चये समाहारे इत्ये तु द्वित्वत्वादिभेदे
 समुच्चय बोधात् समुच्चयमेव प्रवृत्तिनिमित्तम् । इत्यशब्दे
 २७६२ पु० द्विगुण्ये च २८१२ पु० द्विगुण्यम् ।

समाहारद्वन्द्व पु० व्या० उक्ते समासभेदे २७६२ पु० दृश्यम् ।
 समाहारद्विगु पु० व्या० उक्ते समासभेदे द्विगुण्ये २८१२ पु०
 दृश्यम् ।

समाहित लि० सम्+धा+धा-कृत् । १ कृतसमाधौ २ स्थापिते
 २ प्रतिज्ञाते भेदि० ४ निष्पद्ये धरणिः २ गुडो गन्धः ।
 ३ कृतसमाधाने । भावे कृत् । ६ समाधाने भ० ।

समाकृत लि० सम्+धा+हृ-कृत् । १ समुह्यते २ एकत्वस्थोक्ते ।
 समाकृति स्त्री सम्+धा+हृ-कृत् । १ संयुक्ते २ अक्षे
 अमरः । २ अक्षयर्थे च ।

समाह्वय पु० समाह्वयते सम्+धा+हृ-कृत् आत्माभावः ।
 १ आह्वाने २ प्राणिकरणकटूते च “प्राणिभिः क्रियमा-
 नस्य च विज्ञेयः समाह्वयः” इति भरुः । २ तदधि-
 कारेण प्रवृत्तिविवादभेदे च द्यूतशब्दे २७७३ पु० दृश्यम् ।

समाह्वय स्त्री समा-आह्वय यस्याः । १ गोविष्ठादृष्टे शब्दः ।
 मा० भ० । २ समाख्यायाश्च । [यष्टर० ।

समिक न० सम्+इ-कृ-डि संघायां कृत् । गेलास्ये (यष्टगा)
 समित् स्त्री समीकतेऽत्र सम्+इ-कृ-आधारे कृप् । युद्धे अमरः
 समिता स्त्री सम्+इ-कृ-कृत् । १ गोधूमचूर्णभेदे “गोधूमा
 धवला पीताः कटुताः शोषितास्ततः । मणिप्रास्ता
 विनिष्प्रास्तास्ततः सविताः स्मृताः” राजनि० । २ अ-
 कृते लि० ।

समिति स्त्री सम्+इ-कृ-आधारे कृप् । १ समाह्वयम् अमरः